

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anlagt denne sag til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2009) 2010 endelig udg. af 24.3.2009 (NN 4/2009, ex N 361/2008) — Tyskland, Lufthavnen i Dresden, hvorved Kommissionen godkendte den af Tyskland foretagne tilførsel af egenkapital til renovering og forlængelse af start- og landingsbanen i lufthavnen i Dresden som en foranstaltning, der i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), EF er forenelig med fællesmarkedet. Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at beslutningen kendes ugyldig, for så vidt som den anser den omtvistede foranstaltning for støtte.

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat kompetencefordelingen og princippet om kompetencetildeling i artikel 5 EF, idet Kommissionen i henhold til Fællesskabets kompetencefordeling ikke er ansvarlig for prøvelsen af den omtvistede foranstaltning. Kompetence til fysisk planlægning og ansvaret for infrastrukturen for lufthavnskapaciteter er omfattet af EU-medlemsstaternes primære kompetenceområde.

Som andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at artikel 87 EF er tilsidesat. Sagsøgerne har anført, at Kommissionen udtrykkeligt har anført i 1994-retningslinjerne ⁽¹⁾, at EF-statsstøttere reglerne ikke finder anvendelse på foranstaltninger vedrørende lufthavnsinfrastruktur. Disse retningslinjer finder fortsat anvendelse, da de hverken strider mod primærretten, som den fortolkes af Fællesskabets retsinstanser, eller er blevet ophævet med gyldig virkning af Kommissionen. 1994-retningslinjerne er navnlig heller ikke ophævet af 2005-retningslinjerne ⁽²⁾. Subsidiært gør sagsøgerne gældende, at 2005-retningslinjerne ikke finder anvendelse.

Flughafen i Dresden GmbH skal endvidere ikke kvalificeres som en virksomhed i henhold til artikel 87, stk. 1, EF med henblik på den omtvistede foranstaltning, men skal derimod anses for en offentlig myndighed. Hertil kommer, at der ikke foreligger en støtteretlig begunstiggelse, da den af Kommissionen anvendte målestok om den markedsøkonomiske investor ikke kan finde anvendelse på installationer i forbindelse med lufthavnsinfrastruktur.

Sagsøgerne har med det tredje anbringende gjort gældende, at beslutningen også må kendes ugyldig i det påståede omfang, da Kommissionen har overtrådt væsentlige formforskrifter, forbuddet mod retsreglers tilbagevirkende kraft og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, samt da beslutningen egentlig er selvmodsigende.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Anvendelse af artikel 92 og 93 i EF-traktaten og artikel 61 i EØS-aftalen i forbindelse med statsstøtte i luftfartssektoren, EFT C 350, s. 7.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen — EF-retningslinjer for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne, EUT C 312, s. 1.

Sag anlagt den 28. maj 2009 — Italien mod Kommissionen og EPSO

(Sag T-218/09)

(2009/C 180/109)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO)

Sagsøgerens påstande

- Meddelelsen om adgangsprøverne og de almindelige prøver inden for rammerne af udvælgelsesprøve EPSO/AST/91/09 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter (AST 3) inden for »Offset« annulleres.
- Meddelelsen om adgangsprøverne og de almindelige prøver inden for rammerne af udvælgelsesprøve EPSO/AST/91/09 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter (AST 3) inden for »Prestamp« annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet ovennævnte meddelelser om udvælgelsesprøver, for så vidt som visse prøver skal aflægges på enten tysk, engelsk eller fransk.

Den Italienske Republik har fremsat følgende anbringender til støtte for søgsmålet:

- Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 290 EF, der tildeler Rådet en enekompetence til med enstemmighed at fastlægge den ordning, der skal gælde for Fællesskabets akter på det sproglige område. EPSO har i det foreliggende tilfælde reelt tiltaget sig Rådets kompetence ved at fastsætte den sproglige ordning for de to udvælgelsesprøver, idet Personaleudvælgelseskontoret pålagde ansøgerne at vælge enten engelsk, tysk eller fransk og dermed udelukke de øvrige officielle sprog som andet sprog og som sprog ved adgangsprøverne for så vidt angår to ud af tre prøver og de mundtlige prøver.

- Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 12 EF, artikel 22 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder, artikel 1 og 6 i forordning 1/58 ⁽¹⁾ samt tjenestemandsvedtægtens artikel 28. Herved gøres det gældende, at samtlige sprog i medlemslandene har status af officielle sprog og arbejdssprog i Unionen. I en meddelelse om en udvælgelsesprøve kan EPSO derfor ikke vilkårligt begrænse

de sprog, søgerne kan vælge som andet sprog, og de sprog, meddelelserne er affattet på, samt de sprog, prøverne kan aflægges på, til blot tre sprog. Det fremgår desuden af tjenstemandsvedtægtens artikel 28, at tjenstemændene skal have kendskab til et andet af Fællesskabernes sprog, uden at engelsk, tysk eller fransk ved bestemmelsen tillægges en fortrinnsstilling.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at der ligeledes foreligger en tilsidesættelse af artikel 253 EF, samt af retssikkerhedsprincippet.

(¹) Forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 34, 1959, s. 650).

Sag anlagt den 3. juni 2009 — ERGO Versicherungsgruppe mod KHIM — Société de Développement et de Recherche Industrielle (ERGO)

(Sag T-220/09)

(2009/C 180/110)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: ERGO Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved Rechtsanwältin V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde og J. Pause)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société de Développement et de Recherche Industrielle SAS (Chenôve, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 20. marts 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 515/2008-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: ERGO Versicherungsgruppe AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ERGO« for varer og tjenesteydelser i klasse 3 og 5 (ansøgning nr. 3 292 638)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Société de Développement et de Recherche Industrielle SAS

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »URGO« for varer i klasse 3 og 5 (EF-varemærke nr. 989 863)

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget delvist til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 (¹), da der ikke er risiko for forveksling af de omhandlede varemærker.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 3. juni 2009 — ERGO Versicherungsgruppe mod KHIM — Société de Développement et de Recherche Industrielle (ERGO Group)

(Sag T-221/09)

(2009/C 180/111)

Stævningen er affattet på: tysk

Parter

Sagsøger: ERGO Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved Rechtsanwältin V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde og J. Pause)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Société de Développement et de Recherche Industrielle SAS (Chenôve, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 20. marts 2009 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 520/2008-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: ERGO Versicherungsgruppe AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ERGO Group« for varer og tjenesteydelser i klasse 3 og 5 (ansøgning nr. 3 296 449)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Société de Développement et de Recherche Industrielle SAS

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »URGO« for varer i klasse 3 og 5 (EF-varemærke nr. 989 863)